

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ

ΤΑ αγαθά και χρηστά υποδείγματα τῶν ἀρχόντων και τῶν ἡγεμόνων συντελοῦσι μεγάλως εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἡθῶν τοῦ λαοῦ και τῶν ὑπηκόων.

Βασιλεῖς και ἄρχοντες εὐσεβεῖς και δίκαιοι, ἐλεήμονες και εὐσπλαγχοί, σώφρονες και ἐνάρετοι ὀδηγοῦσι και τὸν λαὸν εἰς τὴν εὐσεβειαν, εἰς τὴν ἀρετὴν, εἰς τὴν χρηστότητα, εἰς τὴν εὐημερίαν, και δημιουργοῦσι διὰ τοῦ ἐαυτῶν ὑποδείγματος πολίτας φιλοπάτριδας και λαὸν ἡθικὸν και ἐνάρετον, σεβόμενον τὰ ἱερά του, θυσιαζόμενον ὑπὲρ τῆς πατρίδος και ἀκμάζοντα εἰς τὰς ἐπιστήμας και τὰς τέχνας και τὸ ἐμπόριον ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης.

Ἐνῶ τούναντιον Βασιλεῖς και ἄρχοντες ἀσεβεῖς, ἄδικοι και ἀνελεήμονες, διεφθαρμένοι και ἄσπῳτοι, ἐκδεδιητημένοι και ἐκφυλοὶ διαφθερούσι και τοὺς εἰς αὐτοὺς ὑποταγμένους λαούς, ὀδηγοῦντες εἰς τὴν ἀσεβειαν και τὴν διαφθοράν, εἰς τὴν ἀσωτίαν και τὸν ἐκφυλισμὸν, εἰς τὴν ἠθικὴν και ἔθνικὴν κατάπτωσιν και τὴν παρακμὴν, και δημιουργοῦσιν, ἀντὶ Κράτους εὐημεροῦντος και ἀκμάζοντος, ἐσμὸν ἀθλίων και ἀνάνδρων, καταφρονητῶν παντός ἱεροῦ και δόσιου, εἰς τὸν ὄλεθρον και τὴν μοιραίαν καταστροφὴν φερομένων.

Οὕτω, εἶναι ἀλήθεια ὑπὸ τῆς ἱστορίας μεμαρτυρημένη, ὅτι οἱ Βασιλεῖς και οἱ ἄρχοντες τῶν λαῶν συντελοῦσιν ὑψίστως διὰ τοῦ ἐαυτῶν ὑποδείγματος εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν ἡθῶν τῶν ἐθνῶν.

Εὐτυχῆ δὲ τὰ ἔθνη και μακάριοι οἱ λαοὶ οἱ ἔχοντες Βασιλεῖς ἐναρέτους και ἄρχοντας χρηστοὺς!

Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θέλει στερεώσῃ τὸν θρόνον τῶν βασιλέων των και θέλει στηρίξῃ τὰ θεμέλια τῶν οἰκῶν τῶν ὑπηκόων.

×

Εὐτυχῶς διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν, τὸ ἐκ τῆς τέφρας ἀναστάν και ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν μεγάλων ἀγωνιστῶν ἀναστηλωθὲν και διὰ ποταμῶν αἱμάτων ἰδρυθὲν, ἡ Ὑπερτάτη Πρόνοια ηὐδόκησε νὰ παράσῃ με-

χρι τοῦδε Βασιλεῖς και ἡγεμόνας εὐσεβάτους, ἐναρετωτάτους και φιλοπάτριδας.

Ἀπὸ τοῦ πρώτου Κυβερνήτου μέχρι και τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου τὸ ἔθνος ἡμῶν δύναται νὰ εὐχαριστῇ τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Βασιλεῖς, τοὺς ὁποίους ἡ Ὑπερτάτη αὐτοῦ Πρόνοια τῷ προσχευρίσαστο, και νὰ καυχᾶται δικαίως μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ἄν δὲ ἡ ἐκ τῆς Ἑσπερίας Εὐρώπης διαφθορὰ και ἀπιστία δὲν ὑπεισήρχετο εἰς τὸ ἔθνος διὰ τινων δοκησιόρων λογίων, κληρονομῶν και ἀρχόντων, ἡ ἔθνικὴ ἡμῶν κατάστασις θὰ ἦτο ἀλλοία, κρείττων και βέλτιον.

Ἄλλὰ και ἐν τούτῳ δύναται τις νὰ καυχῆθῃ ὅτι τὰ Ὑψηλὰ βασιλικά ὑποδείγματα ἡδὴ ἤθησαν μετὰ τῶν εὐφρονούντων νάναχαιτίσωσι τὸ βέβηκον τοῦ ὕλισμοῦ και τῆς πρὸς τὰ θεῖα ἀσεβείας και νὰ συκρατήσωσιν ἐν τῇ εὐσεβείᾳ και τῇ πίστει, ἐν τῇ ἀρετῇ και τῇ χρηστότητι.

Ἐχομεν πρόσφατον τὸ παράδειγμα ἐκ τοῦ τελευταίου ταξιδίου τοῦ Σεπτῶ ἡμῶν Ἀνακτοῦ—παράδειγμα ἀληθῶς μεγαλοπρεπὲς και βασιλικόν.

Ὁ Βασιλεὺς, διατρίβων ἐν Πιριεῖσι, ἠθέλησε κατὰ Κυριακὴν τινα νὰ ἐκκλησιασθῇ ὡς ἀληθῆς πιστὸς εἰς τὸν ἐκεῖ ὀρθόδοξον Ναὸν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας.

Ἡ ἐν Πιριεῖσι Ἑλληνικὴ παροικία, ἀξιόλογος και φιλοπάτρις κατὰ τὰ ἄλλα και ἔχουσα ἱκανὰ ὀπωσδήποτε στοιχεῖα εὐσεβείας και θρησκευτικῆς κοσμιότητος, εἶχεν ἐν τούτοις καταστήσῃ, κατὰ ἀκατανόητον ἀντιχριστιανικὴν συνήθειαν, τὴν Ἐκκλησίαν λέσχην διαρκούσης τῆς λειτουργίας και σαλόνι συναντήσεως κατὰ τὸ τέλος και τὴν ὥραν τῆς διανομῆς τοῦ ἀντιδώρου. Πρὸς δὲ εἶχον εἰσαχθῆ παρὰ τοῖς ἐκκλησιαζομένοις συνήθειαι τοῦ καθολικοῦ κόσμου, ἰδίᾳ ὑπὸ τῶν κυριῶν, τῶν καθ' ἐκάστην συγχρωτιζομένων πρὸς τὴν ἐκεῖ καθολικὴν κοινωνίαν, ὡς λ. χ. τὸ καθέζεσθαι διαρκούσης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας και ἐγείρεσθαι κατὰ τινὰς μόνον στιγμὰς μηχανικῶς. Πάντα τὰ ἄτοπα ταῦτα προσεπάθησε νὰ καταργήσῃ ὁ τοῦ Ναοῦ Ἀρχιμανδρίτης πανοσ. Πορφύριος Λογοθέτης διὰ μακρᾶς παραινετικῆς προκηρύξεως, ἣν

ἀνήρτησεν ἐπὶ τῆς ἐσωθύρας τοῦ Ναοῦ. Πλὴν αἱ ὠραῖαι ἐκεῖναι χριστιανικαὶ συμβουλαὶ δὲν κατέστησαν εἰμὴ εἰς ἐλαχίστους γνωσταί. Οὐδεὶς ἔστη πρὸ τῆς θύρας ὥπως ἀναγνώσῃ αὐτάς, πολλοὶ δὲ οὐδὲ ἠδύναντο νὰ ἐννοήσωσιν αὐτάς μὴ γνωρίζοντες καλῶς τὴν γλῶσσαν, ὡς ἐξοικειωθέντες πλέον εἰς τὴν γαλλικὴν. Ἐξηκολούθει λοιπὸν ἡ κατάστασις αὕτη τῆς ἐκκλησίας μεταβαλλομένης εἰς λέσχην, μέχρις ὅτου διεληθὼν ἐκεῖθεν ἐσχάτως ὁ Βασιλεὺς, ἔβωκε διὰ τοῦ Ὑψηλοῦ Αὐτοῦ ὑποδείγματος νὰ ἐννοηθῇ καλῶς ποία πρέπει νὰ ἦναι ἡ στάσις τῶν εὐσεβῶν και ἡ προσοχὴ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τοῦ Ὑψίστου και μάλιστα κατὰ τὴν ὥραν τῆς Ἁγίας Λειτουργίας.

«Εἰσηλθε, λέγει ὁ περιγράφων ταῦτα ἐν Πιριεῖσι ἀνταποκρῆτης—εἰσηλθεν ὁ Βασιλεὺς εἰς τὸν Ναὸν ὡς ἀληθῆς χριστιανός, ὡς ὁ ταπεινότατος τῶν χριστιανῶν. Διηρθύθη, χαιρετίζων δι' ἐλαφρᾶς κλίσεως τῆς κεφαλῆς, πρὸς τὸν δι' Αὐτὸν παρασκευασθέντα χρυσοῦν θρόνον, ἀλλ' ἔστη παρ' αὐτῷ και οὐδὲ τὸν ἤγγισε κἄν' ἔστη ὄρθιος, εὐθυτενῆς, ἐν κατανοκτικῇ εὐλαθείᾳ, ἐν συναισθήσει τῆς στάσεως, ἣν ὀφείλει νὰ κρατήσῃ πᾶς ἐκκλησιαζόμενος. Ἐκκλινεν εὐσεβάστως τὴν κεφαλὴν δασκίς ὁ ἱερεὺς ἐθιμῖα ἢ δασκίς ἡ τέλεισι τοῦ θεοῦ μυστηρίου ἀπήτει τοῦτο. Ἄκρα σιγῇ ἐβασίλευεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· οὐδεὶς ψίθυρος, οὐδεμία βοή· ἔπαυσαν ὀλοτελῶς αἱ συνήθειαι συνομιλαί· ὁ Ναὸς δὲν ἦτο πλέον λέσχη! Δύναμαι εἰπεῖν ἐν πάσῃ πιποιθήσει ὅτι ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ναοῦ τούτου οὐδεμία λειτουργία διεξήχθη μετὰ τηλικαύτης συνοχῆς, γαλήνης, εὐλαθείας. Αἱ κυραὶ βλέπουσαι τὸν Βασιλεῖα των ὄρθιον δὲν ἐτόλμων νὰ καθίσωσιν· οἱ κύριοι, και αὐτοὶ οἱ γέροντες, ἐτι ὀλιγώτερον· πρώτην φορὰν τὰ καθίσματα και τὰ στασίδια ἔμενοι ἄχρηστα.

» Ὅπισθεν τοῦ Βασιλέως ἵστατο κυρία εὐπρεπῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς τῆς, κορασίδος δεκατετραετοῦς ἢ δεκαπενταετοῦς. Ἡ κόρη αὕτη ἐκάθητο ἐνίοτε· ἡ μήτηρ ἐπέτρεπε τοῦτο. Ὁ Βασιλεὺς δυσφύρως εἶδε τὴν κορασίδα καθήμενην και ἔστρεψεν ἄπαξ ἢ δις τὸ βλέμμα πρὸς αὐτήν. Τέλος κατὰ τὴν ἔξοδον τῶν Ἁγίων ὁ Βασι-